

Temamødenotat om hjælp til personer, der er varetægtsfængslet eller indsat til afsoning i fængsel eller arresthus
Til brug for tema-ankemøde den 28. oktober 2021

Indhold

I.	Indledning
II.	Lovgrundlag
III.	Generelt IV
IV.	Betingelser for hjælp til løbende boligudgifter
V.	Beregning af hjælpen
VI.	Hvis den forventede afsoningstid overstiger 6 måneder
VII.	Hjælp til forsørgelse af børn
VIII.	Praksis – Ankestyrelsens principmeddelelser
IX.	De konkrete mødesager

I. Indledning

Sagerne på dette tematiserede møde handler om hjælp til særlige persongrupper.

Dette temamødenotat vedrører de sager, som handler om økonomisk hjælp til personer, der er varetægtsfængslet eller indsat til afsoning i fængsel eller arresthus.

De fleste af disse sager handler om hjælp til løbende boligudgifter og beregning af hjælpen. Sagerne vedrører afgørelser, hvor kommunen har givet afslag på hjælp/meddelt ophør af hjælp til dækning af den indsattes boligudgifter, eller hvor kommunen har bevilget hjælp til delvis dækning af den indsattes boligudgifter.

Der er en enkelt sag, der handler om hjælp til forsørgelse af børn.

II. Lovgrundlag

Reglerne gengives herunder:

Uddrag af Lov om aktiv socialpolitik (aktivloven), Lov nr. 455 af 10. juni 1997, senest bekendtgjort i lovbekendtgørelse nr. 241 af 12. februar 2021

§ 29. Beskæftigelsesministeren kan uanset reglerne i §§ 22-25, 26, 30-34 og 81-84 fastsætte regler om hjælp til 1) ...

2) personer, der er varetægtsfængslet, anbragt i varetægtssurrogat eller indsat til afsoning i fængsel eller arresthus, eller som efter at være dømt til anbringelse, behandling eller forvaring opholder sig på hospital eller anden institution.

Uddrag af Bekendtgørelse om hjælp til personer, der er varetægtsfængslet eller indsat til afsoning af straf i fængsel eller arresthus, nr. 1471 af 16. december 2019

§ 1. Personer, der er varetægtsfængslet eller indsat til afsoning i fængsel eller arresthus, i det følgende betegnet som indsatte kan alene få udbetalt hjælp med de beløb, som fremgår af bestemmelserne i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. For varetægtsfængslede bør hjælp efter § 2 normalt ydes, indtil der er faldet endelig dom i sagen.

Hjælp til løbende udgifter

§ 2. En indsat, hvis bolig bør bevares af hensyn til den indsattes benyttelse, heraf under udgang eller efter løsladelsen, har ret til hjælp til dækning af en rimelig boligudgift, hvis pågældende ikke selv har indtægter eller formue, der kan dække udgifterne.

Beregning af hjælpen

§ 3. Hjælpen efter § 2 kan ikke overstige den indsattes andel af boligudgifterne.

Stk. 2. I hjælpen fradrages den indsattes indtægter efter skat, i det omfang disse sammenlagt med hjælp efter §§ 2-6 og 8 overstiger det beløb, som den indsatte ville være berettiget til efter skat efter §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 3. Hvis den indsatte er gift, fradrages parrets samlede indtægter efter skat, i det omfang disse overstiger det beløb, som de ville være berettiget til efter skat efter §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 4. Som indtægt betragtes bl.a. også kostbeløb eller værdien af kost, selvforsørgelsesbeløb, grundtimeløn, stabilitetstillæg, kompetencetillæg og lignende, der udbetales eller ydes i fængsel eller arresthuse.

Stk. 5. Ved beregning af hjælpen betragtes den indsatte kun som forsørger, hvis den pågældende har forsørgelsespligt og rent faktisk bidrager til forsørgelsen med et beløb, der mindst svarer til normalbidraget.

§ 4. Hvis den forventede afsoningstid overstiger 6 måneder, skal kommunen undersøge, om den indsattes boligbehov kan dækkes på anden måde end ved hjælp efter § 2, f.eks. ved fremleje eller ved, at der på anden måde sikres den indsatte en bolig ved løsladelsen.

Forsørgelsesudgifter m.v.

§ 5. Hvis den indsatte inden afsoningen har deltaget i den faktiske forsørgelse af et barn, og forsørgelsen under afsoningen overtages af en person, der modtager hjælp efter §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik, kan kommunen, hvis der skønnes at være behov herfor, yde hjælp til den indsatte til forsørgelse af barnet. Hjælpen kan højst udgøre et beløb svarende til normalbidraget og er betinget af, at den indsatte faktisk bidrager til forsørgelsen med et beløb, der mindst svarer til den ydede hjælp.

Stk. 2. Indsatte, der er sat i bidrag, er ikke omfattet af stk. 1.

III. Generelt

I henhold til bemyndigelsesreglen i aktivlovens § 29, nr. 2, har beskæftigelsesministeren i ovennævnte bekendtgørelse fastsat regler om hjælp til personer, der er varetægtsfængslet eller indsat til afsoning af straf i fængsel eller arresthus.

Personer, der er anbragt i varetægtssurrogat samt personer, der er dømt til anbringelse, behandling eller forvaring og derfor opholder sig på hospital eller anden institution, er ikke omfattet af reglerne i bekendtgørelsen. Disse personer er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, selvforsørgelses- eller hjemrejseydelse eller overgangsydelse, hvis de i øvrigt opfylder betingelserne herfor.

Personer, der er varetægtsfængslet eller indsat til afsoning af straf i fængsel eller arresthus, i det følgende betegnet som indsatte, kan alene få udbetalt hjælp med de beløb, som fremgår af bestemmelserne i bekendtgørelsen, jf. bekendtgørelsens § 1.

Der er i bekendtgørelsen bl.a. fastsat regler om hjælp til løbende boligudgifter, beregning af hjælpen og hjælp til forsørgelse af børn m.v.

Formålet med reglerne om hjælp til løbende boligudgifter er at gøre det muligt for den indsatte at bevare sin bolig under varetægtsfængslingen og under strafafsoningen af hensyn til den pågældendes tilværelse efter løsladelsen samt til benyttelse under udgang.

Personer, som forud for indsættelsen modtager pension efter lov om social pension er ikke omfattet af reglerne i aktivlovens § 29, stk. 2. Lov om social pension indeholder selvstændige regler for udbetaling af pension til dækning af løbende boligudgifter under varetægtsfængsling og afsoning.

IV. Betingelser for hjælp til løbende boligudgifter

En indsat, hvis bolig bør bevares af hensyn til den indsattes benyttelse heraf under udgang eller efter løsladelsen, har ret til hjælp til dækning af en rimelig boligudgift, hvis pågældende ikke selv har indtægter eller formue, der kan dække udgifterne, jf. bekendtgørelsens § 2.

Der kan normalt ikke ydes hjælp til boligudgifter, som den indsatte har påtaget sig inden ansøgningen om hjælp. Dette følger af aktivlovens § 88.

Der kan dog ydes hjælp til dækning af boligudgifter under indsættelse for en periode, inden ansøgningen er modtaget i kommunen, hvis det beror på forhold hos Kriminalforsorgen, at kommunen ikke har modtaget ansøgningen på et tidligere tidspunkt.

Ankestyrelsen har i principmeddelelse [59-12](#) fastslået, at en varetægtsfængslet ikke skal bære risikoen for, at ansøgningen om hjælp til dækning af boligudgifter ikke blev videregivet af Kriminalforsorgen. Den varetægtsfængslede måtte derfor anses for at have ansøgt kommunen om hjælp, inden boligudgifterne var påtaget og afholdt.

Personer, der er varetægtsfængslet, bør normalt have hjælp til boligudgifter, indtil der er faldet endelig dom i sagen, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2.

Det indebærer, at der for varetægtsfængslede ikke skal foretages en konkret vurdering af, om der er grundlag for at bevare boligen, eller om boligbehovet kan løses på anden måde end ved hjælp til dækning af boligudgifter, jf. afsnit VI.

Formue

Det er en betingelse, at den indsatte ikke har indtægter eller formue, der kan dække boligudgifterne.

Aktivlovens regler om formue gælder også for indsatte. Det betyder, at der ved vurderingen af, om en indsat har formue, der kan dække boligudgifterne, skal ses bort fra beløb på op til 10.000 kr., for ægtefæller 20.000 kr., jf. aktivlovens § 14.

Boligudgifter

De boligudgifter, der kan ydes hjælp til, er løbende boligudgifter som f.eks. husleje, varme, vand og el.

For personer, der bor i ejerbolig, kan der også ydes hjælp til terminsudgifter, ejendomsskat, renovation mv.

Det er Ankestyrelsens administrative praksis, at den indsattes boligudgifter opgøres som en gennemsnitlig månedlig udgift, således at udgifter, der f.eks. betales kvartalsvis, medtages med 1/3 pr. måned og udgifter, der betales halvårligt, medtages med 1/6 pr. måned.

Der kan ikke bevilges hjælp til dækning af boligudgifter, der er forfaldet til betaling før personen blev varetægtsfængslet eller indsat til afsoning, uanset at udgiften også dækker en del af perioden, hvor borger er indsat.

Der kan desuden kun ydes hjælp til boligudgifterne, hvis den indsatte kan godtgøre at have afholdt udgifter til boligen forud for sin indsættelse.

Efter Ankestyrelsens praksis i principmeddelelse 2-16 kan en indsat, som ikke har haft indtægt forud for fængslingen og ikke kan dokumentere at have afholdt udgifter til en bolig, som pågældende har boet i før fængslingen, ikke få hjælp til betaling af boligudgifter til denne bolig under fængslingen.

Ifølge principmeddelelse 2-16 kan kommunen yde hjælp til betaling af løbende boligudgifter til en ny bolig, som en indsat har planlagt at flytte ind i, men som den indsatte ikke har nået at flytte ind i før fængslingen, hvis den indsatte kan dokumentere at have forpligtet sig økonomisk i forhold til den nye bolig ved selv at have afholdt udgifter forbundet med erhvervelsen af den nye bolig eller selv at have afholdt løbende boligudgifter til den nye bolig.

Rimelige boligudgifter

Der kan alene ydes hjælp til dækning af rimelige boligudgifter.

Det indebærer efter Ankestyrelsens praksis, at det er forudsætning for at få hjælp, at den indsatte også vil kunne afholde boligudgiften efter løsladelsen, jf. principmeddelelse 2-16.

Det er en konkret vurdering, om der er tale om en rimelig boligudgift. Vurderingen sker som udgangspunkt i forhold til den ydelsessats, som den pågældende ville kunne få i kontanthjælp, uddannelseshjælp eller selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, med mindre det kan sandsynliggøres, at borger vil blive løsladt til en højere indtægt, f.eks. arbejdsløshedsdagpenge eller arbejde.

V. Beregning af hjælpen

Hjælpen kan ikke overstige den indsattes andel af boligudgifterne, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 1.

Hvis den indsatte deler bolig med f.eks. en ægtefælle eller samlever, kan der således kun ydes hjælp til halvdelen af den samlede boligudgift.

Hvis den indsatte fremlejer et værelse eller en del af sin bolig, vil boligudgifterne kunne nedsættes med det beløb, der dokumenterbart er aftalt i fremleje/leje med fremlejer/lejer.

I hjælpen fradrages den indsattes indtægter efter skat, i det omfang disse sammenlagt med hjælp efter §§ 2-6 og § 8 overstiger det beløb, som den indsatte ville være berettiget til efter skat efter §§ 22-25 i lov om aktivloven, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 2.

Hvis den indsatte ikke modtager anden hjælp efter bekendtgørelsen, og den indsattes nettoindtægter sammenlagt med den indsattes boligudgifter ikke overstiger det beløb, som den indsatte ville have ret til efter skat i uddannelses- eller kontanthjælp, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, har den indsatte ret til dækning af hele sin boligudgift.

Hvis den indsattes nettoindtægter sammenlagt med den indsattes boligudgifter derimod overstiger den hjælp til forsørgelse efter skat, som den indsatte ville have ret til efter aktivloven, foretages der fradrag for det overskydende beløb i hjælpen, se eks. nedenfor.

Det bemærkes i den forbindelse, at ved beregning af hjælpen betragtes den indsatte kun som forsørger, hvis den pågældende har forsørgelsespligt og rent faktisk bidrager til forsørgelsen med et beløb, der mindst svarer til normalbidraget, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 5.

Hvis den indsatte er gift, er det parrets samlede nettoindtægter, der fradrages, i det omfang de overstiger, hvad parret samlet ville være berettiget til efter skat, hvis de modtog løbende hjælp til forsørgelse efter aktivloven, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 3.

Indtægter

Det er Ankestyrelsens administrative praksis, at det er den indsattes faktiske indtægter udbetalt i f.eks. marts måned, der skal indgå i beregningen af hjælpen til dækning af boligudgifterne i april måned. Hvis borger er indsat medio marts, medtages indtægter udbetalt i hele marts måned ved beregningen af hjælp til dækning af boligudgifterne i april måned, dvs. også indtægter som borger har haft i marts måned inden indsættelsen.

Som indtægt betragtes bl.a. også kostbeløb eller værdien af kost, selvforsørgelsesbeløb, grundtimeløn, stabilitetstillæg, kompetencetillæg og lignede, der udbetales eller ydes i fængsel eller arresthuse, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 4.

Opgørelsen af den indsattes indtægter i fængslet sker på baggrund af dusørsedler, og det er den faktiske indtægt udbetalt i de enkelte måneder, der skal medtages. Det betyder, at kommunen ikke kan foretage beregningen på grundlag af fradrag for en gennemsnitlig månedlig indtægt eller udregne indtægten efter kriminalforsorgens minimumstakster, hvis den indsatte har haft en faktisk indtægt i fængslet.

Hvis den indsatte har frasagt sig arbejde i fængslet, bør kommunen ved tilkendelse af hjælp og beregningen af hjælpen tage hensyn til størrelsen af den indtægt, som ansøger kunne have haft ved beskæftigelse i fængslet, jf. principmeddelelse [A-35-06](#).

Eksempel på beregning af hjælp:

Nettoindtægt: 4.425 kr. i marts

Boligudgifter: 3.147 kr. pr. måned

I alt: 7.572 kr.

Uddannelseshjælp: 5.546 kr. efter skat

Indtægt til fradrag: 2.026 kr.

Der kan bevilges hjælp til boligudgifter i april måned med 1.121 kr. (3.147 kr. - 2.026 kr.)

VI. Hvis den forventede afsoningstid overstiger 6 måneder

Hvis den forventede afsoningstid overstiger 6 måneder, skal kommunen undersøge, om den indsattes boligbehov kan dækkes på anden måde end ved hjælp til dækning af boligudgiften, f.eks. ved fremleje eller ved at der på anden måde sikres den indsatte en bolig ved løsladelsen, jf. bekendtgørelsens § 4.

Denne regel gælder kun for personer, der afsoner straf i fængsel eller arresthus. Den gælder ikke for varetægtsfængslede. Se Ankestyrelsens principmeddelelser [A-19-07](#) og [40-16](#).

En person, der har fået en dom og har anket denne, kan fortsat være varetægtsfængslet. I sådanne tilfælde skal kommune ikke undersøge, om den indsattes boligbehov kan dækkes på anden måde end ved hjælp til dækning af boligudgifterne.

Den forventede afsoningstid er tiden fra afsoningens start og indtil det tidligst mulige tidspunkt, hvor den indsatte kan prøveløslades. Kommunen må indhente oplysninger fra Kriminalforsorgen, om hvornår borger er indsat til afsoning, og hvornår der er mulighed for prøveløsladelse.

Efter Ankestyrelsens praksis i principmeddelelse [A-11-02](#) må der ved vurderingen af den forventede afsoningstid lægges vægt på den idømte straf og på, at en evt. periode med varetægtsfængsling forud for dommen fradrages i afsoningstiden.

Kun hvis den forventede afsoningstid vurderes at overstige 6 måneder, skal kommunen undersøge, om den indsattes boligbehov kan dækkes på anden måde.

Efter Ankestyrelsens praksis i principmeddelelse [40-16](#) skal kommunen foretage en konkret og individuel undersøgelse af, om boligbehovet kan dækkes på anden måde, dvs. at der skal være tale om en reel undersøgelse, der er relevant i forhold til den enkelte indsattes situation.

Kommunen kan f.eks. undersøge, om den indsatte kan fremleje eller udleje sin bolig i den periode, hvor den indsatte afsoner. Det er ikke tilstrækkeligt, at kommunen formoder, at den indsatte kan fremleje sin bolig. Det skal reelt være muligt for den indsatte at fremleje eller udleje sin bolig i afsoningsperioden. Kommunen må således undersøge de regler, der gælder for fremleje eller udlejning af den pågældende boligtype.

Kommunen kan også undersøge, om der er en reel mulighed for, at der vil være en bolig til den indsatte ved løsladelsen, hvis den indsatte lader sig skrive op på venteliste i boligselskaber- eller foreninger i kommunen.

Det vil ikke være tilstrækkeligt, at kommunen henviser den indsatte til selv at undersøge mulighederne for fremleje eller udleje, eller at kommunen uden nærmere undersøgelse henviser den indsatte til at lade sig skrive op på ventelister i boligselskaber- eller foreninger.

Hvis den indsattes afsoningstid overstiger 6 måneder, og den indsattes boligbehov ved løsladelse kan dækkes på anden måde end ved hjælp til den indsattes løbende boligudgifter, kan kommunen ikke yde hjælp til de løbende boligudgifter under afsoningen. Det gælder også, selvom den indsatte benytter boligen under udgang, herunder til samvær med sit barn, og selv om den indsattes ægtefælle bor i boligen.

VII. Hjælp til forsørgelse af børn

Hvis den indsatte inden afsoningen har deltaget i den faktiske forsørgelse af et barn, og forsørgelsen under afsoningen overtages af en person, der modtager hjælp efter §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik, kan kommunen, hvis der skønnes at være behov herfor, yde hjælp til den indsatte til forsørgelse af barnet, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1. 1. pkt.

Hjælpen kan højst udgøre et beløb svarende til normalbidraget og er betinget af, at den indsatte faktisk bidrager til forsørgelsen med et beløb, der mindst svarer til den ydede hjælp, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, 2. pkt.

Det er også en betingelse, at den indsatte ikke er sat i bidrag, jf. § 5, stk. 2.

Efter sin ordlyd er det alene personer, der er indsat til afsoning, der kan få hjælp til forsørgelse af børn. Varetægtsfængslede er dermed ikke omfattet af den personkreds, der kan få hjælp til forsørgelse af børn.

Det er således en betingelse for hjælp til forsørgelse af børn, at:

- den indsatte forud for afsoningen har deltaget i den faktiske forsørgelse af barnet, og
- at forsørgelsen overtages af en anden person, og
- at denne person modtager hjælp efter aktivlovens §§ 22-25, og
- at den indsatte ikke er sat i bidrag

Kommunen kan ikke kræve, at den indsatte skal dokumentere forsørgelse på mindst normalbidraget pr. barn før indsættelsen, som betingelse for at få hjælp til forsørgelsesudgifter op til normalbidragssatsen efter § 5.

Hvis betingelserne er opfyldt, kan der ydes hjælp til forsørgelsesudgifter, hvis kommunen vurderer, at den indsatte har behov for det i det konkrete tilfælde. Kommunen må vurdere det

konkrete økonomiske behov for hjælp til forsørgelse af barnet og på det grundlag yde hjælp op til normalbidraget til den direkte forsørgelse af barnet, som påhviler den indsatte.

Det bemærkes, at betingelsen i § 5, stk. 1, 2. pkt., om at den indsatte faktisk bidrager til forsørgelsen med et beløb, der mindst svarer til den ydede hjælp, skal forstås som en fremadrettet betingelse for udmåling og udbetaling af hjælpen og ikke som en betingelse for tildeling af hjælp.

VIII. Praksis – Ankestyrelsens principmeddelelser

Listen er ikke udtømmende:

Ankestyrelsens principmeddelelse A-11-02 fastslår, at der ved vurderingen af den forventede afsoningstid må lægges vægt på den idømte straf og på, at en eventuel periode med varetægtsfængsling forud for dommen fradrages i afsoningstiden. Der må desuden lægges vægt på, at prøveløsladelse vil ske til en fastsat dato.

Ankestyrelsens principmeddelelse A-35-06 fastslår, at der – hvis den indsatte har frasagt sig arbejde i fængslet – ikke kan gives afslag på hjælp til dækning af en rimelig boligudgift med henvisning til manglende rådighed. Ved tilkendelse af og beregning af hjælpen bør der derimod tages hensyn til størrelsen af den indtægt, som ansøger kunne have haft ved beskæftigelse i fængslet.

Ankestyrelsens principmeddelelse A-19-07 fastslår, at en varetægtsfængslet har ret til hjælp til bevarelse af boligen, uanset at varetægtsfængslingen har varet i mere end 6 måneder. Der blev lagt vægt på, at ansøger på tidspunktet for kommunens afgørelse var varetægtsfængslet og afventede dom.

Ankestyrelsens principmeddelelse 59-12 fastslår, at en varetægtsfængslet ikke skal bære risikoen for, at ansøgning om hjælp til dækning af boligudgifter ikke er blevet videregivet af Kriminalforsorgen. Den varetægtsfængslede måtte derfor anses for at have ansøgt kommunen om hjælp, inden boligudgifterne var påtaget og afholdt.

Ankestyrelsens principmeddelelse 2-16 fastslår, at det er en betingelse for at yde hjælp til løbende boligudgifter, at der er tale om en rimelig boligudgift, som den indsatte også vil kunne afholde efter løsladelsen

Principmeddelelsen fastslår også, at der ikke kan ydes hjælp til betaling af boligudgifter til en bolig, som den indsatte har boet i før fængslingen, hvis den indsatte ikke har haft indtægt før fængslingen og ikke kan dokumentere at have afholdt udgifter til boligen.

Endelig fastslår principmeddelelsen, at der kan ydes hjælp til betaling af løbende boligudgifter til en ny bolig, som en indsat har planlagt at flytte ind i, men som den indsatte ikke har nået at flytte ind i før fængslingen, hvis den indsatte kan dokumentere at have forpligtet sig

økonomisk i forhold til den nye bolig ved selv at have afholdt udgifter forbundet med boligens erhvervelse eller selv at have afholdt løbende udgifter til den nye bolig.

Ankestyrelsens principmeddelelse 40-16 fastslår hvilke krav, der stilles til kommunens undersøgelse af, om en strafafsoners boligbehov ved løsladelse kan dækkes på anden måde

end ved hjælp til de løbende boligudgifter, når den forventede afsoningstid overstiger 6 måneder.

IX. De konkrete mødesager

Vi har valgt at fremlægge 19 konkrete sager for at belyse Ankestyrelsens praksis om hjælp til personer, der er varetægtsfængslet eller indsat til afsoning i fængsel eller arresthus. Sagerne er udvalgt for at belyse vores almindelige praksis på området og omfatter derfor også sager, hvor vi er enige i kommunernes afgørelser, da den type af sager sjældent vil blive udtaget til principiel behandling.

Sagerne er grupperede i overordnede temaer. Der kan være flere temaer og delelementer i en enkelt sag og dermed også flere resultater i forhold til, om vi stadfæster, hjemviser eller ændrer afgørelsen. Sagen vil alene fremgå én gang nedenfor og under et enkelt tema, udvalgt efter, hvad der umiddelbart forekommer mest interessant i den enkelte sag.

Beregning af hjælp

21-24224

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg stadfæstede kommunens afgørelse om beregning af fuld hjælp til boligudgifter i marts 2021, men var ikke enig i kommunens beregning af borgers hjælp til boligudgifter for april 2021. Beskæftigelsesudvalget vurderede, at borger var berettiget til et lavere beløb. Der skulle ikke ske tilbagebetaling.

Kommunen havde beregnet borgers hjælp ved at anvende hans samlede faktiske indtægt efter skat fra marts (4.425 kr.) sammenlagt med borgers boligudgifter for april (3.147 kr.), hvilket var på samlet 7.572 kr. Kommunen havde herefter beregnet, at boligudgifter og indtægter efter skat oversteg borgers uddannelseshjælp efter skat (5.546 kr.) med 2.026 kr. Kommunen tilkendte borger 2.026 kr. i hjælp til betaling af boligudgifter (egenbetalingen i april var derfor de resterende 1.121 kr.).

Kommunen skulle have fradraget 2.026 kr. fra borgers boligudgifter på 3.147 kr. Derfor var borger alene berettiget til 1.121 kr. i hjælp til boligudgifter i april. Borgers egenbetaling var derfor 2.026 kr.

21-23330

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg hjemviste kommunens afgørelse. Kommunen havde beregnet borgers løbende hjælp til betaling af boligudgifter ud fra en gennemsnitlig værdi af kost og arbejdsindtægter fra fængslet. Kommunen skulle anvende de faktiske indtægter for måneden før til beregning af hjælp til boligudgifter i den efterfølgende måned. Det var ikke korrekt, at kommunen havde anvendt aktivlovens § 26, stk. 2 til beregning af borgers netto kontanthjælp (borger lejede en del af sin lejlighed til sin tidligere ægtefælle, som modtog overgangsydelse). Ved beregning af hjælp efter bekendtgørelsens § 3 er det alene borgers sats efter aktivlovens §§ 22-25 der skal anvendes. Reglerne i aktivlovens § 26 skal ikke anvendes.

21-38793

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg hjemviste kommunens afgørelse. Kommunen havde anvendt en gennemsnitlig indkomst pr. måned ud fra Kriminalforsorgens oplysninger om minimumsdusør/ventepenge og værdien af kost pr. uge. Kommunen skal anvende de faktiske indtægter i en måned til at beregne hjælpen til boligudgifter i den følgende måned. Udvalget var enig med borger i, at kommunen ikke kunne inddrage borgers lejerens betaling af fælles internetudgifter som lejeindtægt, når kommunen ikke samtidig medtog internetudgifterne i de samlede boligudgifter.

21-18881

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg hjemviste kommunens afgørelse. Sagen var ikke tilstrækkeligt oplyst, da kommunen ikke havde indhentet oplysninger om alle borgers indtægter. Beregning af hjælp til betaling af boligudgifter skal ske på baggrund af (blandt andet) borgers faktiske indtægter udbetalt under afsoningen. Kommunen havde indhentet tre dusørsedler for februar og havde lagt til grund, at den sidste dusørseddel vil vise det samme som de to foregående. De anvendte herefter den månedlige indtægt i februar til beregning af hjælpen i den resterende tid af afsoningen (flere måneder).

21-33383

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg stadfæstede kommunens afgørelse. Kommunen havde korrekt beregnet borgers hjælp til betaling af boligudgifter i juli på baggrund af de faktiske indtægter (dusørsedler) fra juni. Kommunen havde i afgørelsen skrevet, at borger – som var varetægtsfængslet – skulle ansøge om økonomisk hjælp til betaling af boligudgifter hver måned indtil løsladelsen. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg traf derfor også afgørelse om, at kommunen skal beregne hjælp til borgers boligudgifter indtil løsladelsen eller indtil der træffes afgørelse om ophør til hjælp til betaling af boligudgifter under varetægtsfængsling.

21-30884

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg hjemviste sagen. Der blev lagt vægt på, at kommunen ikke havde indhentet oplysninger om borgers faktiske indtægter i juni. Kommunen gav borger afslag på hjælp til betaling af boligudgifter for juli. Kommunen vurderer, at borger selv har kunne afholde sine boligudgifter i juli med den kontanthjælp borger fik udbetalt den 31. maj til forsørgelse i juni. Kommunen udbetalte hjælp (og borgers boligudgifter for juni på grund af en administrationsaftale) den 31. maj. Borger blev varetægtsfængslet fra den 13. maj. Der var ikke tale om formue.

Rimelige boligudgifter

21-23389

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg stadfæstede kommunens afgørelse. Borgers boligudgifter var ikke længere rimelige, efter hans samlever fraflyttede adressen og han derfor selv skulle afholde alle boligudgifter (ca. 9.500 kr.). Borger ville med et netto kontanthjælpsbeløb på ca.

8.600 kr. stå med et negativt rådighedsbeløb. Der var ikke dokumentation for, at borger vil blive løsladt til højere forsørgelse end kontanthjælp. Borger havde på afgørelsestidspunktet

været varetægtsfængslet et år og havde før indsættelsen modtaget arbejdsløshedsdagpenge og supplerende arbejdsløshedsdagpenge.

21-13839

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg hjemviste kommunens afgørelse. Borgers boligudgift var ca. 3.900 kr., men efter fratræk af boligstøtte og særlig støtte vil den være på ca. 3.150 kr. Borger fik afslag på hjælp til boligudgifter under varetægtsfængsling, da borger ved løsladelse vil få udbetalt ca. 3.900 kr. i uddannelseshjælp (sats på 6.410 kr.). Kommunen vurderede, at borgers boligudgift ikke var rimelig. Borger boede i boligen (2V lejlighed) og modtog også uddannelseshjælp før han i januar blev varetægtsfængslet. Borgers skattefradrag var på tidspunktet for kommunens afgørelse (ifølge skat) på 0 kr., hvilket var grunden til det meget lave rådighedsbeløb.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vurderede, at der i denne konkrete sag burde inddrages yderligere elementer i vurderingen af om der var tale om en rimelig boligudgift. Det brude også indgå i vurderingen, hvorvidt den relativt lave boligudgift på 3.150 kr. reelt kunne reduceres ved flytning til en anden bolig i kommunen. Sagen blev derfor hjemvist til, at kommunen skal indhente oplysninger, der kan belyse, om der i kommunen er et rimeligt udbud af boliger til en husstand bestående af én person og til en månedlig boligudgift, der i ikke-ubetydelig grad er billigere end borgers aktuelle månedlige boligudgift.

Beregning af boligudgifter

21-23427

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg hjemviste kommunens afgørelse. Borger blev i starten af april varetægtsfængslet. Borger søgte om hjælp til betaling af boligudgifter fra maj. Kommunen gav afslag på hjælp, da kommunen vurderede, at borger selv kunne afholde sine boligudgifter til ejerboligen. Borger havde ca. 12.000 kr. på sin konto, som var et beløb der stammede fra hans lønudbetaling i marts 2021. Kommunen havde alene medtaget borgers terminsudgifter i boligudgifterne. Kommunen havde ikke indhentet oplysninger om borgers indtægter i april og havde ikke taget stilling til, om borgers boligudgifter var rimelige.

21-18410

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg ændrede kommunens afgørelse. Kommunen vil ikke medregne borger el-udgifter som en del af de samlede boligudgifter, da borger ikke anvendte boligen under sin indsættelse. Borgers ægtefælle og børn boede i boligen og kommunen mente, at det alene påhvilede ægtefællen at afholde udgiften.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vurderede, at løbende udgifter til el er en boligudgift, som der efter reglerne ydes hjælp til under varetægtsfængsling. De løbende udgifter til el skulle derfor indgå i den samlede boligudgift, hvor 1/2 var borgers andel, da hans ægtefælle boede i boligen.

Se også 21-38792 (ovenfor) om udgifter til delt internet.

Afsoningstid over 6 måneder

21-17439

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg ændrede kommunens afgørelse. Borgers afsoningstid var ca. 4 måneder, når man regnede perioden fra indsættelsen frem til den tidligst mulige dato for prøveløsladelse. Kommunen gav afslag på hjælp, da kommunen vurderede, at borgers afsoning forventedes at være på over 6 måneder. Kommunen vurderede, at boligudgifterne kunne dækkes ved fremleje og at borger havde udvist passivitet ved ikke at fremleje sin bolig i perioden fra indkaldelse til afsoning og start på afsoning. Afgørelsen blev ændret og kommunen skulle beregne hjælp til betaling af borgers boligudgifter, hvis borger i øvrigt opfyldte betingelserne for hjælp (rimelige boligudgifter).

21-10650

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg stadfæstede kommunens afgørelse. Kommunen traf afgørelse om ophør af borgers hjælp til betaling af boligudgifter, da borger gik fra varetægt til afsoning med forventede løsladelse efter mere end 6 måneder. Kommunen havde undersøgt om borger måtte fremleje sin lejlighed, som han boede i alene. Borger havde ret til at fremleje sin lejlighed. Det kunne ikke tillægges afgørende betydning, at borger på grund af begrænset netværk vil have svært ved at fremleje sin lejlighed.

21-33406

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg stadfæstede kommunens afgørelse. Borger fik afslag på hjælp til betaling af sin andel af boligudgifterne til den lejlighed, som hans ægtefælle og børn fortsat boede i. Borger afsonede en dom på 2 år og 9 måneder og kunne tidligst løslades mere end 1 år efter ansøgningen om hjælp. Kommunen undersøgte og dokumenterede, at der på afgørelsestidspunktet var mere end 30 ledige lejligheder i kommunen på samme størrelse og lejeniveau, som den der var søgt hjælp til.

Dokumentation for afholdelse af udgifter til boligen

21-20783

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg stadfæstede kommunens afgørelse. Borger fik afslag på hjælp til boligudgifter til en bolig han sammen med sin kæreste skulle overtage den 15. marts. Borger blev indsat den 9. februar. Der var ikke dokumentation for, at borger havde bidraget økonomisk til erhvervelse af den nye bolig.

21-39834

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg stadfæstede kommunens afgørelse. Borger fik afslag på hjælp til betaling af boligudgifter til en bolig, som borger fik tilbudt fra en venteliste under sin afsoning. Borger kunne overtage boligen medio august. Borgers forventede løsladelse var den slut september/start oktober. Borger var hjemmeboende ved indsættelsen og havde ikke selv indflydelse på hvornår han fik tilbudt en bolig fra ventelisten. Borger havde ikke afholdt udgifter i forbindelse med erhvervelsen af den nye bolig eller afholdt løbende udgifter til den nye bolig.

21-33662

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg stadfæstede kommunens afgørelse. Kommunen traf afgørelse om afslag på det foreliggende grundlag. Borger havde indtægt forud for indsættelsen (kontanthjælp), men ud fra kontoudskrifterne var der ikke dokumentation for, at borger havde afholdt udgifter til husleje og el. Borger ønskede ikke at medvirke til sagens oplysninger og ville ikke give kommunen fuldmagt til at kontakte udlejer og elselskab.

21-37681

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg stadfæstede kommunens afgørelse. Borger fik afslag på hjælp til boligudgifter til en lejebolig, som hans samlever står som lejer af. Borger bliver varetægtsfængslet den 14. juni og lejemålet er overtaget den 1. juni. Første måneds leje og beboerindskud/depositum er på 45.000 kr. Borger har ikke haft indtægter i 2021. Borger har ikke konkret dokumenteret, at han har afholdt løbende udgifter til boligen eller udgifter i forbindelse med erhvervsen af lejligheden.

Andet

21-10774

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg stadfæstede kommunens afgørelse. Kommunen gav afslag på hjælp til forsørgelse af børn efter bekendtgørelsens § 5. Varetægtsfængslede er ikke omfattet af den personkreds, der kan få hjælp til forsørgelse af børn.

21-40376

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg stadfæstede kommunens afgørelse. Borger fik afslag på hjælp til betaling af boligudgifter under varetægtsfængsling. Borger havde en ejerbolig og ansøgte om hjælp den 13. juli. Borger blev varetægtsfængslet den 8. juni. Borger havde betalt sine terminsudgifter den 30. juni med et privat lån. Borger oplyste, at boligen var solgt pr. 1. august, men han vil gerne have hjælp til de udgifter han allerede havde afholdt under varetægtsfængslingen. Der blev givet afslag, da der ikke kan ydes hjælp til udgifter der er afholdt forud for ansøgningen. Der kan ligeledes kun gives hjælp til en bolig der bør bevares af hensyn til borgers benyttelses ved udgang eller løsladelse.